

Sygn. akt I ACa 572/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Małgorzata Wołczańska
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska SO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska (spr.)
Protokolant :	Agnieszka Szymocha

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2019 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. J.

przeciwko Gminie P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt I C 107/17

1) oddala apelację;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej 4 050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Ewa Jastrzębska	SSA Małgorzata Wołczańska	SSO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska
---------------------	---------------------------	-------------------------------------

Sygn. akt I ACa 572/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem sąd oddalił powództwo o zasądzenie od Gminy P. 109.486,46 złotych z tytułu odpowiedzialności spadkobiercy przyjmującego spadek z dobrodziejstwem inwentarza ponad wartość stanu czynnego spadku oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej 5.417 złotych kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu sąd pierwszej instancji powołał się na następujące ustalenia:

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 30 października 2006 roku, sygn. akt VGNC 129/06 Sąd Okręgowy w Częstochowie nakazał pozwanemu W. S. (1) aby zapłacił solidarnie powodom: M. S., P. M. i M. J. 459.181,92 złotych z ustawowymi odsetkami.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Z., prowadzący postępowanie egzekucyjne wobec W. S. (1), 23 marca 2009 roku, dokonał zajęcia wierzytelności należnych dłużnikowi od wierzyciela (...) Sp. z o. o. w W. na wniosek wierzyciela (...) Sp. z o. o. w Z. (KM 590/09).

Postanowieniem z dnia 25 marca 2009 roku Sąd Rejonowy w C. w sprawie o sygn. akt II Ns 1700/08 stwierdził, że spadek po W. S. (1), zmarłym 16 lipca 2007 roku, na podstawie ustawy nabyła Gmina P. w całości. W dniu 29 czerwca 2009 roku Sąd Rejonowy w C. w sprawie o sygn. akt II Ns 1931/09 dokonał spisu inwentarza majątku spadkowego pozostałego po W. S. (2) a wykonanie postanowienia zlecił Komornikowi przy Sądzie Rejonowym w C.. Składniki majątku obejmowały: 1/2 kopalni (...) znajdującą się w Gminie D., w W., działki położone w Gminie K., 1/2 budynku mieszkalnego położonego w Gminie P., wierzytelności od spółki (...) w W. w kwocie 748.125,90 zł.

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2010 roku, zmienionym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 marca 2010 roku (V ACz 200/10) nadano klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 30 października 2006 r. sygn. akt V GNC 129/06 przeciwko Gminie P., na którą przeszedł obowiązek dotychczasowego dłużnika W. S. (1), z ograniczeniem odpowiedzialności Gminy do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku.

Z dniem 23 kwietnia 2010 pod sygn. akt KM 590/10 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w C. D. O. zawiadomił pozwaną o wszczęciu egzekucji na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 30.10.2006 r. sygn. akt V GNC129/06.

Zawiadomieniem z dnia 14 grudnia 2010 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w B. J. W. wszczął egzekucję na wniosek M. B. na podstawie nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w G. z dnia 1.12.2005 r.

Z dniem 2 marca 2011 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Z. A. N., w sprawie KM 590/09, z wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. w Z. zawiadomił o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat przeciwko Gminie P. w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 23.07.2009 r., sygnatura akt XV Co 5445/09 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 29.07.2009r.

W dniu 6 sierpnia 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w M. T. N. w sprawie o sygn. akt KM 774/12 zawiadomił o przejęciu postępowania egzekucyjnego wniosek wierzyciela: (...) sp. z o.o. w C. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w C. sygn. akt. VIII GNC 3049/06 z dnia 18.10.2006 r. oraz postanowienia Sądu Rejonowego w C. sygn. akt. XV Co 7566/09 z dnia 15.12.2009 r.

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. J. F. w sprawie o sygn. akt Km 179/07 podjął postępowanie egzekucyjne prowadzone na wniosek wierzyciela W. K. P.H.U.(...) w P. na podstawie aktu notarialnego z dnia 6.05.2005 r. rep. (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 25.03.2009 r. (sygn. akt II Ns 1700/08).

W dniu 21 sierpnia 2013 roku nastąpił spis inwentarza po zmarłym W. S. (2) przeprowadzony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Częstochowie D. O. w sprawie o sygn. akt KmN 5/10, podczas którego ustalono, że wartość stanu czynnego spadku wynosi 972.476,55 złotych, w tym wartość udziałów w nieruchomościach objętych

KW (...) i KW (...) 7/2 położonych w K. 182.325,65 zł, a udziałów w nieruchomościach objętych KW (...), KW (...), KW (...), (...) położonych w miejscowości C., 42.025,00 zł oraz wierzytelność od (...) Sp. z o.o. w W., 748.125,90 zł.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2014 roku Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Częstochowie D. O. (Km 890/10) umorzono postępowanie egzekucyjne z wniosku M. S., M. J. i P. M.. Komornik uwzględnił wniosek spadkobiercy ustawowego – Gminy P. – o zaliczenie kwot wyegzekwowanych w drodze postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez inne organy egzekucyjne ustalonych w czasie trwania spisu inwentarza. I tak kwotę 748.125,90 zł od (...) wyegzekwował Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Z. A. N., 73.374,32 zł na rzecz (...) wyegzekwował Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w M. T. N., zaś nieruchomość położona w K. została sprzedana 7.09.2011 r. w drodze licytacji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w M. T. K., gdzie wartość tego składnika majątkowego dawała stan czynny spadku w wysokości 182.325,65 zł. Kwoty te Komornik odliczył od stanu czynnego spadku, uznając, że prowadzenie dalszych postępowań egzekucyjnych przeciwko spadkobiercy było niezasadne, w tym postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy sądzie Rejonowym w Częstochowie z wniosku (...) Sp. z o. o.

Postanowieniem z dnia 28 maja 2015 roku w sprawie Km 926/15 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w C. E. O. umorzono postępowanie egzekucyjne w sprawie egzekucyjnej z wniosku M. S. i P. M..

Postanowieniem z dnia 28 maja 2015 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w C. E. O. w sprawie o sygn. akt Km 926/15 umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec Gminy P. na wniosek P. M. i M. S. w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci: nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Częstochowie dnia 30.10.2006 r. sygn. akt V GNc 129/06 z powodu wyczerpania stanu czynnego spadku.

Z dniem 15 stycznia 2016 roku Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. J. B. w sprawie o sygn. akt Km 1/16 umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec Gminy P. na wniosek M. J. na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c. gdyż postępowanie egzekucyjne pozostawało w oczywistej sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego.

Pismem z dnia 21 marca 2016 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w L. M. P. w sprawie o sygn. akt KMS 13/16 i KM 261/13 wezwał Urząd Gminy w P. do potrącenia dłużnikowi M. J. z należnej mu wierzytelności z tytułu należności wynikających z tytułu wykonawczego skierowanego do egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. J. B. przeciwko Gminie w P. z wniosku dłużnika na zaspokojenie roszczeń wynikających z postanowienia wydanego przez Sąd Rejonowy w C. XVII Wydział Gospodarczy KRS sygn. (...).KRS/(...) z dnia 2015.05.28. oraz z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie sygn. IV GNc 4403/12/S z dnia 16.11.2012 r. i postanowienia wydanego przez ten sąd w sprawie sygn. IV GNc 4403/12/S z dnia 16.01.2016 r. Identyczne wnioski wystosował w sprawach KMS 33/16 i KM 261/13 dotyczących P. M..

Sąd pierwszej instancji odwołując się do brzmienia art. 1032 k.c. zaznaczył, że spadkobierca ma obowiązek (mimo braku wyraźnego uregulowania) uwzględnienia interesów wszystkich znanych mu wierzycieli spadkowych. Powinien zatem być zorientowany w całości zadłużenia spadku i nie może zaspokajać wierzycieli jedynie w kolejności zgłaszania się, chyba że wartość stanu czynnego spadku wystarcza na pokrycie wszystkich należności. Powinien także wziąć pod uwagę wierzytelności sporne co do zasady lub wysokości i po rozstrzygnięciu sporu dokonać stosownych rozliczeń z pozostałymi wierzycielami spadkowymi. W sytuacji gdy spadkobierca spłacił tylko niektóre spośród długów spadkowych, a nie wiedział i przy dołożeniu należytej staranności nie mógł się dowiedzieć o istnieniu innych długów znajduje zastosowanie § 1 art. 1032 k.c., zaś gdy wiedział o innych długach lub mógł się o nich dowiedzieć przy dołożeniu należytej staranności § 2 tego przepisu.

Dalej Sąd Okręgowy wskazał, że w pierwszej sytuacji spadkobierca nie ma wiedzy o wszystkich długach spadkowych mimo dołożenia należytej staranności, która powstaje gdy spadkobierca zapozna się z wykazami inwentarza złożonymi przez inne podmioty uprawnione lub ze sporządzonym spisem inwentarza oraz podejmie inne działania mieszczące się w granicach staranności ogólnie wymaganej (przeciętnej). W takich granicach pozostawać będzie przejrzenie dokumentów spadkodawcy, ewentualnie uzyskanie informacji z banków, w których spadkodawca miał rachunki. Poza

granicami należytej staranności pozostaje np. prowadzenie „dochodzenia” mającego ustalić listę długów spadkowych. Dokonując oceny, czy spadkobierca zachował należytą staranność, należy uwzględnić okoliczności dotyczące konkretnego spadkobiercy, a zwłaszcza spadkodawcy np. rozległość prowadzonej działalności. Odpowiedzialność za długi spadkowe, o których spadkobierca nie wiedział i przy dołożeniu należytej staranności nie mógł się dowiedzieć, zależy od sumy spłaconych długów, co wyłącza możliwość domagania się od wcześniej zaspokojonych wierzycieli zwrotu części spełnionego świadczenia.

Drugi ze wskazanych przypadków, dotyczący nieprawidłowego zachowania się spadkobiercy, gdy spadkobierca spłacając niektóre długi, mimo że wie o istnieniu innych lub przy dołożeniu należytej staranności mógł się o nich dowiedzieć, narusza interesy niektórych wierzycieli spadkowych, za co sankcją jest rozszerzenie granic odpowiedzialności ponad wartość stanu czynnego spadku, ale do takiej wysokości, w jakiej zobowiązany byłby w stanie je zaspokoić, gdyby należycie spłacał wszystkie długi spadkowe, na co właśnie powoływał się powód.

W niniejszej sprawie Gmina P. z dniem 25 marca 2009 roku została spadkobiercą ustawowym po W. S. (2) i zaczęła badać majątek jaki pozostał po zmarłym. Najbliższa rodzina nie była w stanie podać żadnych szczegółowych danych w tym zakresie. W wyniku własnych starań pozwana ustaliła, że W. S. (1) prowadził rozległą działalność gospodarczą, lecz nie posiadał żadnego biura. Spis inwentarza po zmarłym, przeprowadzony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Częstochowie D. O. nastąpił dopiero w dniu 21 sierpnia 2013 roku. Do tego czasu prowadzone były egzekucje komornicze w stosunku do majątku po W. S. (2). Gmina zamieściła także, 26 sierpnia 2013 roku, ogłoszenie wzywające wierzycieli do zgłaszania roszczeń, co nastąpiło przed prawomocnym zakończeniem postępowania egzekucyjnego, którego termin przypadł na dzień 2 października 2014 roku. Komornik D. O. 13 marca 2014 roku uwzględnił wniosek Gmina P. o zaliczenie kwot wyegzekwowanych w drodze postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez inne organy egzekucyjne ustalonych w czasie trwania spisu inwentarza w sposób opisany w ustaleniach faktycznych, uznając, że prowadzenie dalszych postępowań egzekucyjnych przeciwko spadkobiercy jest niezasadne. Kolejne postępowania ulegały więc umorzeniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego Gmina P. dopełniła wszystkich swoich obowiązków jako spadkobierca ustawowy, gdyż prowadziła postępowanie zmierzające do ustalenia majątku posiadanego przez zmarłego i dokonała spisu inwentarza, jednakże z uwagi na przebieg postępowania zmuszona była dokonywać rozliczeń finansowych w ramach ujawnionych egzekucji komorniczych w celu zapobiegnięcia utracie swojej płynności finansowej. Jej postępowanie nie służyło wybiórczemu zaspokajaniu należności i nie można przypisać jej braku staranności wedle treści art. 1032 § 2 k.c. Dlatego też powództwo podlegało oddaleniu w oparciu o art. 1032 § 2 k.c. w zw. z art. art. 6 k.c. a contrario.

Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach sąd powołał art. 98 k.p.c.

Wyrok ten w całości zaskarżył apelacją powód, zarzucając:

- naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. „art. 233 w zw. z § 7 pkt 1 umowy 1 i 2 k.p.c.” w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegające na przyjęciu po stronie pozwanej braku wiedzy co do zobowiązań dłużnika W. S. (1) i braku wiedzy co do składników majątkowych;

- naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 1032 k.p.c. przez przyjęcie braku spełnienia przesłanek odpowiedzialności pozwanej Gminy.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego lub zmiany zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda 109 486,46 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu z tytułu odpowiedzialności spadkobiercy przyjmującego spadek z dobrodziejstwem inwentarza ponad wartość czynnego spadku o jakiej mowa w art. 1032 § 2 k.c. oraz kosztów postępowania sądowego za obie instancje.

Pozwana żądała oddalenia apelacji i zasądzenia kosztów związanych z postępowaniem apelacyjnym na swoją rzecz.

Apelacja nie była uzasadniona i nie mogła spowodować ani uwzględnienia powództwa, ani uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, co w myśl art. 386 § 4 k.p.c. możliwe jest wyłącznie w sytuacji nierozpoznania istoty sprawy lub konieczności przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, a tego rodzaju uchybienia nie miały miejsca.

Rozważania poprzedzić trzeba jednak spostrzeżeniem, że zarówno powód, wskazując na podstawę prawną swojego żądania, jak i sąd pierwszej instancji – nie zwrócili dostatecznej uwagi na prawo materialne regulujące zagadnienie odpowiedzialności za długi spadkowe spadkobiercy, który przyjął spadek z dobrodziejstwem inwentarza, gdyż powołali się na obecne brzmienie przepisu art. 1032 § 2 k.c., które zostało nadane ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2015 r., poz. 539), stanowiącą w art. 6, że przepisów kodeksu cywilnego, w brzmieniu nadanym ustawą, nie stosuje się do spadków otwartych przed dniem jej wejścia w życie, czyli przed 18 października 2015 r.

Ponieważ W. S. (1) zmarł 16 lipca 2007 roku, odpowiedzialność pozwanej Gminy jako spadkobiercy, który przyjął spadek z dobrodziejstwem inwentarza reguluje art. 1032 k.c. w poprzednim brzmieniu. I tak co do zasady spadkobierca odpowiada za długi spadkowe do wysokości stanu czynnego otrzymanego udziału spadkowego. Natomiast jeśli rozmiar długów przekraczał stan czynny, możliwe było zastosowanie § 2 tego przepisu, który stanowił, że jeżeli spadkobierca, który przyjął spadek z dobrodziejstwem inwentarza, spłacając niektóre długi spadkowe wiedział o istnieniu innych długów spadkowych, ponosi odpowiedzialność za te długi ponad wartość stanu czynnego spadku, jednakże tylko do takiej wysokości, w jakiej byłby obowiązany je zaspokoić, gdyby spłacał należycie wszystkie długi spadkowe. Z tego względu istotna była wiedza spadkobiercy o istnieniu długów spadkowych, przy czym jak wówczas podkreślano na spadkobiercy z mocy prawa nie ciążył obowiązek ustalenia kręgu wierzycieli ani rozmiaru długów spadkowych, zwłaszcza że nie zostały przewidziane żadne szczególne środki, z których mógłby on skorzystać z własnej inicjatywy, a co więcej ówczesne przepisy nie wymagały dochowania należytej staranności. W literaturze zaznaczono jednak, że takie minimum staranności winno być zachowane, a więc spadkobierca powinien skorzystać ze środków, do których ma dostęp, czyli np. ze spisu inwentarza. W tym zaś wypadku, jak wynika z niespornych pomiędzy stronami faktów, spis ten faktycznie został dokonany dopiero w roku 2013, co nie było wynikiem jakiegokolwiek zaniechania pozwanej, ale obiektywnych trudności z ustaleniem składu spadku. Można już w tym miejscu zaznaczyć, że nie jest trafny argument powoda jakoby sąd naruszył art. 233 § 1 k.p.c., (a przynajmniej w taki sposób, zdaniem sądu należy odczytać zarzut sformułowany jako obraza „art. 233 § z § 7 pkt 1 umowy 1 i 2 k.c.”), co miało polegać na błędnym zinterpretowaniu oświadczenia żony dłużnika, przedłożonego przez samą pozwaną. Oświadczenie to bowiem zostało złożone dopiero w roku 2017 i ze względu na upływ czasu, jaki miał miejsce do chwili wydarzeń jakie relacjonuje, nie jest w pełni wiarygodny w zakresie tego jakie informacje zostały przez żonę dłużnika przekazane. Świadczy o tym chociażby stwierdzenie, że Gmina została ustanowiona spadkobiercą ustawowym zaraz po śmierci męża, podczas gdy jak już wskazano wyżej W. S. zmarł w lipcu roku 2007, a Gminę spadkobiercą ustanowiono w marcu roku 2009, czyli bez mała dwa lata później. Z tego względu bardziej wiarygodne, jako pozostające w zgodzie z doświadczeniem życiowym, są zeznania wójta Gminy K. U. (k. 191, 189), że żona zmarłego, bezpośrednio po tym jak zwrócił się do niej, odmówiła udzielenia informacji o składnikach spadku, a te informacje które zostały uzyskane pochodziły prawie w całości od komorników. Tym samym nie doszło do wskazywanej przez skarżącego sprzeczności pomiędzy poczynionymi przez sąd ustaleniami, a treścią zgromadzonego materiału dowodowego.

W kontekście brzmienia przepisu, obowiązującego w dacie śmierci spadkodawcy, trzeba też zwrócić uwagę na zaznaczaną w doktrynie konieczność oceny działań spadkobierców w zależności od ich własnych cech i możliwości. W tym wypadku Gmina została tzw. koniecznym spadkobiercą W. S., gdyż nie przysługiwało jej uprawnienie do odrzucenia spadku, jak uczynili to bliscy zmarłego. Rozszerzanie granic jej odpowiedzialności ponad wartość stanu czynnego spadku mogłoby więc doprowadzić do zaspokajania powoda jako wierzyciela spadku kosztem własnego majątku Gminy, co powinno prowadzić do stosowania zasady wynikającej z art. 1032 § 2 k.c. jedynie w przypadku wyjątkowym, czyli szczególnie nagannego zachowania odnoszącego się do ustalania istnienia długów spadkowych.

Wbrew twierdzeniom powoda takiego szczególnie naganego zachowania trudno po stronie pozwanej się dopatrzeć. Nawet bowiem gdyby, jak chce skarżący Gmina bezpośrednio po wydaniu postanowienia przez sąd o sporządzeniu spisu inwentarza, wystąpiła z takim wnioskiem do komornika, spis ten nie zostałby wówczas dokonany, ze względu na trudności w ustaleniu składu spadku.

Nie można również zapominać, że pozwana dobrowolnie nie spłacała wierzycieli, dokonując wyboru kolejności, w jakiej to czyniła, gdyż zaspokojenie wszystkich ostatecznie zapłaconych wierzycieli nastąpiło w trybie postępowania egzekucyjnego. W takim zaś postępowaniu rolą wierzyciela jest wskazanie majątku, z jakiego egzekucja ma być przeprowadzona, w tym zlecenie komornikowi poszukiwania takiego majątku (art. 799 § 1 k.p.c., art. 801² k.p.c.), natomiast rolą dłużnika jest znoszenie egzekucji. Zdaniem sądu drugiej instancji, skoro inni wierzyciele zmarłego dłużnika okazali lepszą dbałość o swoje sprawy niż powód, dokonując zajęć składników majątku zmarłego, a następnie wykonując z nich egzekucję, czego skarżący zaniechał – nie można w okolicznościach sprawy pozwanej postawić zarzutu nienależytej spłaty długów spadkowych wobec powoda.

W konkluzji podzielić zatem trzeba stanowisko sądu pierwszej instancji, że w niniejszym wypadku nie zostały zrealizowane przesłanki z § 2 art. 1032 k.c., przy czym nawet w mniej rygorystycznym, niż przyjął to ten sąd, brzmieniu, co oznacza, że brak uwzględnienia żądania pozwu był prawidłowy, nawet bez konieczności badania ewentualnej wysokości zaspokojenia powoda, gdyby znane i zaspokajane proporcjonalnie były wszystkie długi spadkowe.

Z wszystkich tych względów, ponieważ podniesione w apelacji zarzuty nie były zasadne, a wyrok odpowiadał ostatecznie prawu, środek zaskarżenia podlegał z mocy art. 385 k.p.c. oddaleniu, czego konsekwencją był brak podstaw do ingerencji w orzeczenie o kosztach procesu.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c., obciążając kosztami zastępstwa procesowego w wysokości wynikającej z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (§ 2 ust. 1 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2) powoda, jako stronę która w całości uległa przeciwnikowi.

SSO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska SSA Małgorzata Wolczańska SSA Ewa Jastrzębska